

De bruiloft van het Lam

Openbaring 19:6-10

Een boek van oordelen

Het boek Openbaring is het boek van de oordelen. Het begint met Christus' beoordeling van de gemeente, d.i. de verantwoordelijke christenheid op aarde. Openbaring 2 en 3 beschrijven de geschiedenis hiervan. Hier vinden wij hoe de Heer haar moet berispen, behalve een klein overblijfsel dat trouw is gebleven te midden van het algemene verval. Het verval van de christenheid wordt steeds duidelijker, totdat het zal uitlopen op de algemene afval.

Maar te midden van het verval zijn er toch enkelen die door de Heer worden geprezen. Zij blijven wandelen in Zijn liefde en hebben de naam van Christus niet verloochend. Behoren wij tot die enkelen? Laten wij ons bewust worden van de plicht om Hem trouw te blijven, en het karakter van de gemeente van Filadelfia te vertonen hier beneden. Straks zullen wij de hemelse gewesten binnengaan, waar allen die in Christus hebben geloofd verheerlijkt zullen worden en het eeuwige loflied aanheffen rondom het Lam.

In Openbaring 19 vinden wij belangrijke profetische gebeurtenissen; zoals altijd worden ze in zinnebeeldige taal meegedeeld. Over het geheel genomen dragen ze twee kenmerken:

- Aan de ene kant is er oordeel, aan de andere kant genade;
- Aan de ene kant is er duisternis, aan de andere kant het volle licht.

Lof aan het Lam

Wij horen in dit hoofdstuk hemelse heiligen, die het loflied aanheffen. Alles is genade, alles is licht, alles is zegen. Zodra het gaat om de heiligen, degenen die Christus toebehoren, is er géén oordeel. In Openbaring 2 en 3 is Johannes begonnen met het oordeel over de belijdende gemeente. Maar in Openbaring 19, als de gemeente aan het einde van haar aardse geschiedenis is gekomen, of liever aan het begin van haar hemelse geschiedenis, horen wij geen woord van oordeel meer met betrekking tot haar. Als er toch sprake is van oordeel, is zij verbonden met de Heer Jezus in de uitoefening van de oordelen.

In de eerste verzen van Openbaring 19 vinden wij driemaal een 'halleluja'. Hemelse lofzangen van de verheerlijkte heiligen en van de engelen in de hemel. Lofliederen voor de Heer. Geen treurig woord horen wij over wat er geoordeeld moet worden. Degenen die in de hemel wonen zeggen: 'Halleluja', in plaats van zich te beklagen. Eindelijk wordt de naam van de Heer verheerlijkt door Zijn rechtvaardige oordelen. God kan Zijn gerechtigheid niet van Zijn liefde scheiden, dit blijven Zijn beide karaktertrekken. Hij is zowel een heilig en rechtvaardig God, als een God vol liefde en genade. Zijn gerechtigheid en Zijn liefde zijn boven alles verheven.

Er is nog een reden voor een laatste halleluja (vs. 6-8). De oordelen over de valse kerk zijn in Openbaring 17 en 18 uitgevoerd. De ware kerk, de bruidsgemeente van het Lam, krijgt de uiteindelijke zegen. En de oordelen maken de weg vrij voor de verheerlijking van de ware gemeente van God, de bruid van Christus. Op dat ogenblik zien wij een nieuw toneel van zegen. Doordat het om hemelse heiligen gaat, zijn het hemelse zegeningen. Het is de bruiloft van het Lam, die wordt gevierd in de hemel. De ware bruid van Christus mag plaatsnemen naast Christus, in al haar schoonheid en haar eeuwige jeugd als de vrouw van Hem die Zich haar Bruidegom noemt.

Dan wordt de band die de bruid met Christus verbindt, openlijk zichtbaar. Die band is er nu al, want wij die de Heer kennen behoren tot de bruidsgemeente. Die band zal ten volle zichtbaar worden in de heerlijkheid, als straks het bruiloftsmaal zal plaatsvinden in de hemel. De bruid zal dan bekleed zijn met *'blinkend, rein, fijn linnen, want het fijne linnen zijn de gerechtigheden¹ van de heiligen'*.

Hoe vaak waren onze daden niet in overeenstemming met de gedachten en de wensen van Christus! Maar Hij zorgt voor Zijn bruidsgemeente. Hij reinigt haar nu

¹ D.w.z. 'de rechtvaardige daden'.

al, 'opdat Hij haar zou heiligen, haar reinigend door de wassing met water door het woord, opdat Hij de gemeente voor Zich zou stellen, heerlijk, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks, maar opdat zij heilig en onberispelijk zou zijn' (Ef. 5:26). Hij zal ons maken zoals Hij ons wil hebben. Zijn ogen zullen in volkomen vreugde op de bruid rusten, met wie Hij Zijn heerschappij voor eeuwig zal delen.

'Halleluja! Want de Heer, onze God, de Almachtige, heeft Zijn koningschap aanvaard' (Openb. 19:6b).

De regering van Christus heeft dit bijzondere ogenblik als uitgangspunt, waarop Hij Zijn dierbare bruid laat delen in Zijn eigen heerlijkheid. Hij moet de oordelen nog uitvoeren bij Zijn komst vanuit de hemel, vergezeld door al de Zijnen. Alle hemelse heiligen komen met Hem, niet alleen de gemeente. Als de bruiloft van het Lam wordt gevierd in de hemel, zijn er vele gelukzaligen die geen deel uitmaken van de bruid van Christus. Zij worden aangeduid als degenen, 'die geroepen zijn tot het bruiloftsmaal van het Lam' (vs. 9). Deze hemelse heiligen zullen zonder enige afgunst de vereniging van de Heer met Zijn bruidsgemeente bijwonen. Johannes de Doper zal ook erbij horen; toen hij dit ogenblik voorvoelde, heeft hij gezegd: *'Deze blijdschap van mij dan is vervuld geworden'* (Joh. 3:29).

Een open hemel

Als wij de hemel geopend zien om de Heer Jezus met Zijn legermacht te laten passeren (vs. 11), wordt ons een merkwaardig schouwspel getoond. Heeft dit onze interesse? Ongetwijfeld, want door het lezen van het boek Openbaring bij het licht van Gods Geest blijkt er geen enkele tekst in te staan die geen aspect van het karakter van Christus laat zien. Als wij de Openbaring niet hadden, zouden veel kenmerken van onze Heer en Heiland ons niet zijn geopenbaard. Als het gaat om de verheerlijking van de Heer Jezus, mag geen enkel aspect van Zijn heerlijkheid ontbreken. Daarom staat hier, wanneer Hij uit de hemel komt, dat er op Zijn hoofd vele diademen waren (vs. 12).

Als de Heer verschijnt, is er géén beperking. Hij draagt vele diademen, de een op de ander, zoals bij een tiara op het hoofd van een koning. Het zijn *vele* diademen, er mankeert er geen! Als wij ons dan rekenschap geven van Zijn heerlijkheid in het boek Openbaring, vinden wij op elke bladzijde een nieuwe diadeem, een nieuwe kroon van Zijn glorie. Hij is niet alleen de Rechter, de Koning, het Lam, wiens naam telkens weer terugkomt. Maar Hij is ook de Vorst van de hemelse legermachten. Hij draagt een scherp, tweesnijdend zwaard. Hij heeft een ijzeren scepter. Hij bezit alle heerlijkheid, er zal niet één diadeem ontbreken bij onze geliefde Heiland. Als

wij dit Bijbelboek lezen, als wij de heerlijkheid van Christus bezien van het eerste tot het laatste hoofdstuk, dan zijn onze harten verwonderd.

Hier in Openbaring 19:11 wordt de hemel geopend. Deze uitdrukking is heel treffend, en ze wordt slechts gebruikt voor één Persoon: de Zoon des mensen. Bij Zijn doop werd de hemel ook geopend. De hemel opende zich boven de nederige Mens, die de laagste plaats wilde innemen. Het was de plaats van berouw en belijdenis in verbinding met hen die de eerste stap wilden zetten op de weg van het geloof. De hemel werd geopend, zodat de Heilige Geest deze Mens kon verzegelen en kon aanwijzen als de Zoon van God. Uit de geopende hemel klonk een stem: 'Deze is Mijn geliefde Zoon'.

Aan het slot van Johannes 1 had de Heer ook gezegd: *'Je zult van nu aan de hemel geopend zien en de engelen van God opstijgen en neerdalen op de Zoon des mensen'* (Joh. 1:52). De hemelen werden geopend en hemelse legers werden uitgezonden om deze Mens te dienen die Zichzelf had vernederd, de Zoon des mensen. Alles draait om Hem, om de nederige Mens, de Heer der heerlijkheid.

In vers 11 van Openbaring 19 staat: *'En ik zag de hemel geopend, en zie, een wit paard, en Hij die daarop zit, heet Getrouw en Waarachtig, en Hij oordeelt en voert oorlog in gerechtigheid'*. De Zoon des mensen verlaat hier de hemel aan het hoofd van al Zijn hemelse legermachten, om het oordeel uit te oefenen dat Hem is gegeven.

Wij zien de hemel nog een keer geopend, en wel in Handelingen 7. Stefanus, die zou worden gestenigd, keek naar boven en zei: *'Zie, ik zie de hemelen geopend en de Zoon des mensen, staande aan Gods rechterhand'* (Hand. 7:56). Onze huidige positie als gelovigen lijkt op die van Stefanus. Niet dat wij een visioen krijgen zoals hij, maar als de hemel echt ons domein, ons vaderland is, en wij in de hemelse dingen leven, kunnen wij ook zeggen: *Wij zien de hemel geopend, waar de Zoon des mensen voor altijd is gaan zitten aan de rechterhand van de Majesteit in de hoge* (vgl. Hebr. 1:3; 2:9).

De Zoon des mensen is onze Heiland, de Bruidegom van de gemeente, het Hoofd van de familie van de kinderen die God Hem heeft gegeven. God wil mensen hebben, die in staat zijn Hem voor eeuwig te loven en te prijzen. Hun Middelpunt is de Zoon des mensen, die nu ook al bij ons is hier op aarde, als wij rondom Zijn Persoon vergaderd zijn. Hij wil ons bij Zich hebben in de hemel. Daartoe zal Hij opstaan van Zijn troon om de gemeente te halen en haar tot Zich te nemen in de lucht, om haar voor altijd bij Zich te hebben.

Oude Sporen 2019

